

ELS DRACS ENTREMALIATS

FAN
DE LES SEVES

Natalie
Jane Prior

Il·lustracions de
Simon Howe

**ELS DRACS
ENTREMALIATS**

Títol original: *Naughty Dragons Make Trouble!*

Publicar per primera vegada el 2020 per Hardie Grant Egmont, Austràlia, 2020

Drets negociats a través de l'agència literària Ute Körner, www.uklitag.com

Copyright del text: © 2020 Natalie Jane Prior

Copyright de les il·lustracions: © 2020 Simon Howe

Copyright del disseny: © 2020 Hardie Grant Egmont

© Editorial Brúixola (GEB, SL), 2022

Maresme, 107-109

08019 Barcelona

www.brunolibros.es

Per a la Leah - NJP

Per a l'Erica, pel teu amor i la teva paciència - SH

Direcció editorial: Begoña Lozano

Traducció: Marga G. Borràs

Edició: María José Guitián

Preimpresió: Pablo Pozuelo

Disseny de coberta: Pooja Desai,

adaptat per Pablo Pozuelo

ISBN: 978-84-1349-088-5

D. legal: M-117-2022

Printed in Spain

Reservats tots els drets.

És rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars

del *copyright*, la reproducció o la transmissió total o parcial

d'aquesta obra per qualsevol procediment mecànic

o electrònic, incloent-hi la reprografia i el tractament

informàtic, com també la distribució d'exemplars

mitjançant lloguer o préstec públics.

PAPER DE FIBRA
CERTIFICAT

A black and white illustration of a young girl with long hair, wearing a jacket and a bag, smiling and holding a small dragon. The dragon is lying on its back, looking up at her with its mouth open, showing its teeth. The background is filled with a pattern of small, dark, teardrop-shaped spots. A large green speech bubble is overlaid on the scene, containing the title text.

ELS DRACS
ENTREMALIATS
FAN DE LES SEVES

Natalie Jane Prior

Simon Howe

ELS DRACS ENTREMALIATS VENEN PER QUEDAR-SE

El dia que van arribar els dracs de la família Ward, l'Ava els va veure venir abans que el Jack. Va creuar el jardí **CORRENTS**, es va enfilem a la tanca de l'entrada i va observar com el camió groc avançava amb penes i treballs per la carretera serpentejant. Cada cop que agafava un revolt, podia veure les màgiques paraules vermelles del capó:

PROJECTE «DRACS A CASA»

DRACMÒBIL

—Jack! JACK! Els nostres dracs ja són aquí!

El Jack va baixar de la morera i va córrer descalç per l'herba. La mare i el pare van sortir de l'estable dels dracs, on havien enllestit uns detalls d'última hora, i es van reunir amb els seus fills a l'entrada.

—Ja els veig! Ja els veig! —exclamà el Jack, empenyent l'Ava per enfilear-se al seu costat.

—No, no els pots veure —digué l'Ava, tornant-li l'empenta per demostrar-li qui era la gran—. Encara són a dintre del camió!

—Bé, però els vaig veure per internet. I va ser **IDEA MEVA** tenir-los.

—No us baralleu —els interrompé la mare—. Aquests dracs no són mascotes. Venen aquí per aprendre a comportar-se.

El motor elèctric del camió va pujar entre grinyols l'últim tram del turó. El Jack agafava tan fort la post de la tanca, que la punta dels dits se li va tornar blanca, i l'Ava estava tan emocionada, que sentia el pit a punt d'esclatar.

El camió va girar l'últim revolt. Des de la part posterior ignífuga, se sentien sorolls com de salts, cops i xerrics. Quan es va aturar davant de la tanca, la porta del

camió es va obrir i el conductor va baixar d'un salt i va córrer carretera avall.

—**A TERRA!**—crijà.

UNA ENORME

FLAMARADA

VA TRAVESSAR EL PARABRISA.

El Jack va fer un crit i va caure de la tanca, mentre l'Ava s'amagava el cap entre els braços per protegir-se. El dracmòbil va tombar de costat a la cuneta i va quedar amb les rodes girant.

—Creeeeee! —crijà una veu a l'interior del camió—. Creeeeee! Creeeeee!

Una cresta llampant va

GUAITAR

pel parabrisa trencat.

Dos enormes ulls curiosos van mirar fixament els Ward. Llavors el cap va desaparèixer, els costats socarrats del camió van cruixir fins que es van obrir d'un cop i...

dos dracs van aterrar
a terra fent
una tombarella.

PLOP!

—ELS
DRACS!
—van cridar
el Jack i l'Ava.

Els nens van córrer a través de les onades de fum per saludar-los.

Els dracs eren de la mida d'uns cavalls en miniatura. Tenien les ales curtes, unes petites arpes en lloc de mans i una cua en forma de tirabuixó que movien com ho farien uns porquets contents. El drac més alt era d'un blau brillant, amb la cresta i la panxa daurades. El més petit era d'un verd i bronze lluents. Remenaven les ales i botaven alegrement mentre els nens corrien cap a ells.

El Jack es va

LLANÇAR

al coll
del drac verd.

L'animaló va xisclar d'alegria i una petita bola de foc li va sortir pel nas i va esclatar contra el terra.

Mentrestant, l'Ava s'havia enfilat al llom del drac blau. Els pares dels nens corrien darrere seu i els feien fotos amb els seus telèfons.

—**Éts molt bufó!**— cridava l'Ava.

El drac blau
SALTAVA

i aletejava
més fort
que mai.

Tan fort, que fins i tot es va aixecar de terra,
va volar per sobre de la tanca i va anar
a parar al mig d'un parterre de flors.

PLOM!

Un moment, l'Ava era a terra... tot d'una enlaire... i al cap de poc estava coberta de terra i pètals i reia tan fort que gairebé s'ofegava.

—**Jo també vull volar** —digué el Jack, i s'enfilà al llom del drac verd. El petit drac va fer un xisclet i va córrer cap a la porta bategant les ales. Però no es va enlairar a temps. Va rebotar contra la tanca tantes vegades, que la va fer sortir de polleguera. Al Jack li van desaparèixer les ganes de volar i es va afanyar a saltar a terra.

—**Ei! COMPTE!** —exclamà el pare, però els dracs estaven fora de si i no podien parar de fer bogeries.

Van perseguir una bandada d'ocells emprant l'herba com a nova pista d'aterratge de dracs. Van saltar de la teulada de la casa i van fer que el molí de vent anés tan de pressa, que es va desprendre de la torre i es va estavellar al riu. Van volar a través dels llençols humits que estaven estesos, i s'hi van **EMBOLICAR** tant, que van tirar a terra tota la bugada.

—Els meus pantalons! —crià el pare, quan el drac verd va esternudar una bola

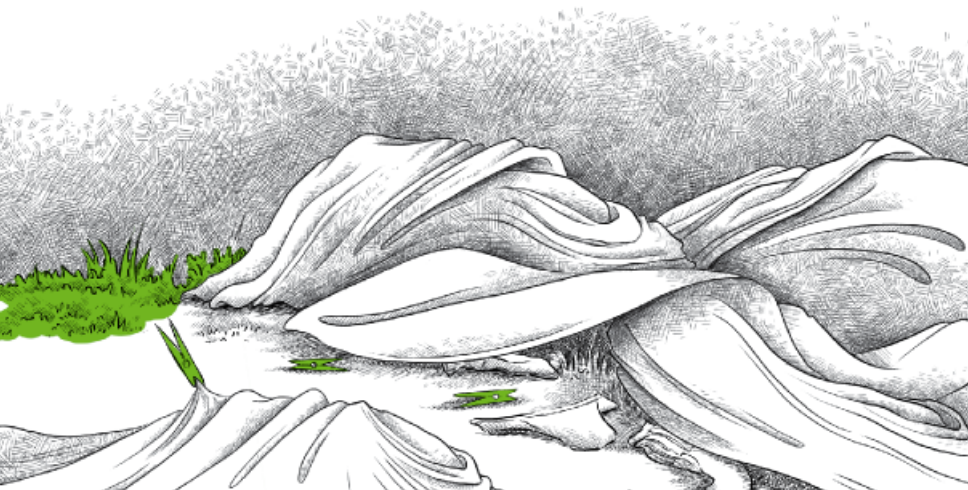
de foc sobre els pantalons acabats de rentar.

—Els meus tomàquets! —crià la mare, mirant com el drac blau rodolava per sobre de l'hort acabat de plantar.

—**CREEEEEEE! CREEEEEEE!**

Els dracs havien trobat el seu estable, pintat de groc llampant ignífug i amb una porxada molt bonica. Havien endevinat que era per a ells, però la porta era tancada.

—Aquí tinc la clau... —començà a dir la mare, però el drac més petit ja estava agafant aire d'una manera alarmant. El color li va canviar, fins que es va posar més bronze que verd.

Va tancar els ulls i va **LLANÇAR** fum pel nas.

—Feu que pari! —udolà el Jack.

Però encara que tots havien vist a internet dracs llançant flamarades, ningú no sabia com aturar-los quan estan decidits a entrar en un estable ignífug.

DE LA BOCA DEL PETIT
DRAC VERD VA SORTIR

DISPARADA UNA FLAMARADA.

El foc va rebotar contra la porta ignífuga, va **VOLAR** per sobre dels caps de la família i va impactar contra un arbre. Una branca enorme es va trencar i, envoltada de flames, va caure sobre la teulada de l'estable. Es va disparar l'alarma antiincendis i pertot arreu es van engegar els aspersors d'emergència, que ho van xopar tot d'aigua.

Els dracs es van posar a

BALLAR I

A XIPOLLEJAR

com si fossin
ànecs en una
enorme bassa
de fang, fins
que es va sentir
una sirena que
s'acostava pel carrer.

Un cotxe de seguretat
de «Dracs a casa»
es va aturar
i una veu forta cridà:

**—Eh, DRACS
ENTREMALIATS!**

Atureu-vos
ara mateix!

